

Народътъ помни неговитѣ заслуги и затова всички го наричатъ съ сладкото име дѣдо Славейковъ.

Нека разкажемъ на кжсо, какъ е живѣлъ и какво е вършилъ дѣдо Славейковъ.

Детски години.

П. Р. Славейковъ е роденъ на 30 ноемврий 1827 година въ старата българска столица Търново отъ родители Рачо Казанджията и жена му Донка.

На 40-ия день отъ раждането майката се поминала и Петко останалъ сираче. И понеже въ кжщи нѣмало кой да го гледа, баща му го далъ за отглеждане на една сиромахкия. Той билъ много зле гледанъ, и баба Рунда, която го е бабувала, ходила сегизъ-тогисъ да го нагледва, виждала плачевното положение на детето, казвала на баща му, но нищо не могло да се направи, защото нѣмало кому другиму да го дадатъ. Това накарало баща му да се ожени втори пжтъ и да прибере детето въ семейството си. Петко билъ толкова зле гледанъ и мръсенъ, щото трѣбвало три дни и три нощи да го кжпятъ и изпиратъ, за да заприлича на човѣкъ. За щастие, мащехата излѣзла много добра, отнасяла се къмъ детето като истинска майка, обикнала го и го гледала по-добре дори и отъ своитѣ деца. Славейковъ си спомня отсетне за нея съ голѣма признателность и се грижелъ за нея презъ цѣлия ѳ животъ.

Макаръ и обикновенъ майсторъ казанджия, Славейковия баща билъ единъ отъ събуденитѣ търновски граждани и билъ познатъ по цѣло Търновско като отличенъ пѣснопоецъ, кавалджия и голѣмъ веселякъ. Той не билъ ученъ, но обичалъ учението и затова всѣкакъ се старалъ да даде образование